

Beszámoló, tervek

Szeretettel köszöntöm én is minden kedves vendégünket, tagtársunkat egyesületünk ünnepi közgyűlésén.

Öröm számunkra, hogy jelenlétükkel megtisztelték ünnepségünket városunk vezetői, kitüntetettjei, társegyesületeink képviselői, egyesületünk alapító tagjai, tagtársaink és Ti, kedves fiatalok, akik oly lelkesen vesztek részt a városszépítő munkában évről évre a tábor keretében.

25 év hosszú és meghatározó idő egy ember életében. Ugyanígy az egyesületi életben is. Tiszteletbeli elnökünk az alapítástól kezdve részese a munkának, ami ez alatt a negyed század alatt történt, nem véletlen hát, hogy az ő szájából hallhattuk a városvédők gazdag történetét.

Nagy eredményeket értünk el, amire igazán büszkék lehetünk! De mi a siker titka? Mitől működik 25 éve töretlenül, egyre nagyobb értékeket teremtve az egyesület?

A recept igazán egyszerű. „Csak akkor születtek nagy dolgok, Ha bátrak voltak, akik mertek.” Ady szavai igazán kifejezik elődeink hozzáállását az egyesület megalapításához és ránk is igazak, hiszen nagy dolgokat valósítottunk meg eddig és továbbra is bátran tervezünk, melyeket szeretnénk véghez vinni.

Az 1987-ben létrehozott egyesület vezetésének célja az volt, hogy elősegítsék a település történeti, építészeti, természeti értékeinek megóvását, védelmét, a város szépítését, továbbfejlesztését. Ápolják a lakóhely hagyományait, a környezeti kultúra és igényesség kialakítását, erősítsék a városhoz való kötődést. Tömörítsék azokat a lakosokat, kollektívákat, akik önzetlen munkájukkal készek a célok érdekében tevékenykedni. Elődeink vállalt feladatukat maradéktalanul megvalósították.

Eredményes, fejlődő egyesületet örököltünk. Természetesen mi, mai városvédők (szerencsére nagyrészt az alapítókkal együtt) ezeket az értékvédő, értékteremtő munkákat azóta is folytatjuk: védjük környezetünket, szemetet szedünk, fásítunk, parlagfüvet irtunk, virágágyásokat hozunk létre. Óvjuk épületeinket, köztéri berendezéseinket: festünk, mázolunk, betonozunk, javítunk, védettségi táblákat helyezünk el. Büszkék vagyunk elődeinkre, Kisújszállás nagyjaira és tevékenységükre: emléktáblákat, szobrokat, kopjafákat készítettünk és minden évben kiadjuk díjunkt – a Gaál Kálmán díjat – az arra legérdemesebbeknek. Odafigyelünk fiataljaink bevonására, környezettudatos nevelésére: táborokat, (ebben az évben már a 26-at), vetélkedőket, kirándulásokat szervezünk.

A kultúra is fontos szerepet tölt be az egyesületi életben: előadásokat tartunk, kiállításokat szervezünk, a helyi és vidéki ünnepségek lelkes résztvevői, a helytörténeti kiadványok szerkesztői, támogatói vagyunk (legújabbban az egykötetes Kisújszállás története monográfia megírása, szerkesztése köti le jó néhányunk idejét).

No és hagyományt őrzünk: segítünk téltemetést, szüreti vigasságot, kun viadalt, mindenki karácsonyát rendezni, kemencét, ártézi kutat, gémeskutas emlékhelyet építünk. Szobrokkal, emlékhelyekkel gazdagítjuk Kisújszállás köztereit.

Fontosnak tartjuk a város lakóinak, partnereinknek véleményét, naprakész tájékoztatását: rendszeresen készít rendezvényeinkről, munkásságunkról riportot, tudósítást a városi TV, beszámolunk tevékenységünkről az önkormányzati hírújságban, a honlapunkon, kiadványokat készítünk és az Értékmentőben is rendre „megjelenünk”. Mindent megteszünk tehát, mindenhol

ott vagyunk, mindenkinek segítünk, ha azzal városunk, Kisújszállás szépülését, értékeinek megtartását, hírének öregbítését szolgáljuk.

De szinte semmit sem teszünk egyedül... Nagyot változott a világ. Az utóbbi években az összefogás más civil szervezetekkel, a kapcsolatok építése, új, egyre szerteágazóbb ismeretségi, együttműködési kör kialakítása elengedhetetlen feltétele az egyesület sikeres működésének, fejlődésének. Bizton állítjuk: minden siker az összefogás erejében rejlik. Egyformán igaz ez az egyesületi tagokkal, az önkormányzattal, a városi civil szervezetekkel, intézményekkel, vállalkozókkal, magánszemélyekkel és a vidéki városvédő egyesületekkel való összefogás esetében is.

Egymás nélkül nem, vagy csak nagyon nehezen boldogulnánk. Az egyesület „maroknyi” elnöksége hiába ötletelne, állítaná össze az éves program- és munkatervet nagyon okosan, precízen, ha nem lenne az a 140 főnyi tagság, aki bármilyen kicsi segítséget adva, meg ne valósítaná azt. De kevés a tagság munkája is, ha nem segítenek a vállalkozók, akár anyagi, akár eszköz, vagy kétéves támogatással, ha az intézmények nem biztosítják a helyszínt, ha a többi civil saját tudását, tevékenységét, erősségét nem teszi hozzá az aktuális rendezvényhez, a munkához.

És hogyan is haladhatnánk előre, hogyan is hozhatnánk létre merőben új dolgokat, ha nem ismernénk meg a többi városvédő egyesület tevékenységét, ötleteit, jó gyakorlatát? Ha nem vennénk részt az országos találkozók, közgyűléseken, ahol megosztjuk egymással jó és rossz tapasztalatainkat és ahonnan mindig feltöltődve, számtalan ötlettel, újdonsággal térünk haza. És persze a jó érzéssel, hogy mi is adtunk, mi is segítettünk.

Öröm a lelkünknek, hogy a kisúji városvédők büszkék arra, hogy ennek az egyesületnek a tagjai. Büszkék, hogy kezünk munkája nyomán szépül, csinosodik városunk, hogy egyre színvonalasabb, több embert vonzó rendezvényt szervezünk együtt. Érezzük a város lakóinak elismerését, dicsérik, segítik munkánkat. A kisebb, később alakult, újonnan induló vagy kevésbé sikeres helyi és vidéki civilek szinte „anyaegyesületként” számítanak segítségünkre és mi szívesen vesszük őket szárnyaink alá.

Büszkék vagyunk rá, hogy a város vezetése mindig elismerte és segítette az egyesület tevékenységét (2002-ben Pro Urbe díjjal is) és hogy országosan is rangos díjak elnyerői lettünk: Református Egyházközségünk (2004.) és egyesületünk titkára, Nagy Gy. Róza (2008.) Podmaniczky díjban részesült, 2007-ben pedig a Településrendezési és Vidékfejlesztési Minisztérium Kós Károly díját kaptuk munkánk elismeréseként.

Egyesületünk sikeres működéséhez elengedhetetlen tehát az összefogás, az együttműködés. Legalább ilyen fontos azonban az anyagi források előteremtése, hiszen az egyesületben végzett szerteágazó feladatok megvalósításához – mint tudjuk - rengeteg pénzre van szükség. Segít a tagság, az önkormányzat, a támogatóink, de elsősorban a pályázatoknak köszönhetjük az utóbbi években elért eredményeink nagy részét. Minden lehetőséget megragadunk és erre biztatunk mindenkit. Megtalálni, tartalommal megtölteni, megvalósítani és elszámolni egy pályázatot persze óriási munka és hatalmas felelősség. De kellő odafigyeléssel egyáltalán nem lehetetlen. A várható eredmény pedig mindig nagyon ösztönző. Régi, merész ötleteinket valósíthatjuk meg önmagunk, városuk és annak lakosai megaláztatására.

Büszkén mondhatjuk, hogy mi városvédők az évek alatt számtalan értéket teremtettünk. Úgy érzem, megháláltuk az önkormányzat és a támogatók bizalmát. Az általuk nyújtott segítséget megsokszorozva, erkölcsi értelemben szinte mérhetetlen értékben szépítettük, gazdagítottuk

szeretett városunkat. Bízunk benne, hogy a kiérdemelt bizalmat töretlenül tudhatjuk magunk mellett, az elkövetkező évek munkája során is.

Visszatekintünk a mai délutánon, de gondolunk a jövőre is. Határozottak a céljaink, tisztában vagyunk erőnkkel, reálisan és okosan tervezünk, a megvalósításhoz van anyagi és szellemi muníciónk, vagy meg fogjuk tudni teremteni azt. Erőnket közösségünk összetartó ereje adja. Ez az összetartó erő nemcsak közös szándékunkban, hanem közös élményeinkben is gyökerezik: mindabban, amit az elmúlt huszonöt esztendőben elértünk, megvalósítottunk, és amelyekről mai ünnepi délutánunk szól képekben és szavakban.

Csukás István gondolata – úgy érzem – hűen tükrözik egyesületünk célját, elmúlt évekbeli munkáját: „Megőriztük a régit, és megújultunk az időben, ahogy kell.” Maradjunk ezen az ösvényen szeretett városunk, Kisújszállás értékeinek megőrzése és gyarapítása érdekében.

Kívánom, váljon egyesületünk és annak minden tagja számára emlékezetes, szép ünneppé a mai program, amely új lendületet ad értékes, hittel és örömmel végzett városvédő és -szépítő munkánknak.

Kisújszállás, 2012. április 20.

Tatár Zoltán sk.